

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om arbejderbeskyttelse indenfor landbrug, skovbrug og gartneri.

(Beskyttelse mod ioniserende stråling).

Fremsat den 7. februar 1962 af *socialministeren*.

§ 1.

I lov nr. 228 af 11. juni 1954 om arbejderbeskyttelse indenfor landbrug, skovbrug og gartneri foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 3, indføjes som nyt punktum:

„Bestemmelserne i § 19 A, stk. 1-4, om arbejde, der udsætter de beskæftigede for ioniserende stråling, omfatter enhver beskæftigelse i en arbejdsgivers tjeneste.“

2. Som ny § 19 A indsættes:

„§ 19 A. Ved arbejde, der udsætter de beskæftigede for ioniserende stråling, skal der træffes fornødne foranstaltninger til at sikre de pågældende en effektiv beskyttelse mod ulykkes- og sundhedsfaren.“

Stk. 2. Ingen arbejder må i strid med en sagkyndig læges råd beskæftiges eller vedblive at være beskæftiget ved arbejde, der vil kunne udsætte ham for ioniserende stråling.

Stk. 3. Socialministeren kan efter for-

handling med direktøren for arbejdstilsynet og arbejdsrådet samt indenrigsministeren fastsætte nærmere regler for arbejde, der udsætter de beskæftigede for ioniserende stråling, herunder fastsætte de højest tilladelige doser af ioniserende stråling, der må forekomme, samt fastsætte regler, der forbyder bestemte kategorier af arbejdere at være beskæftiget ved sådant arbejde.

Stk. 4. Ved arbejde, der udsætter de beskæftigede for ioniserende stråling, må personer under 18 år ikke anvendes.

Stk. 5. Ved arbejde, der udsætter de beskæftigede for ioniserende stråling, finder bestemmelserne i § 9 i lov nr. 226 af 11. juni 1954 om almindelig arbejderbeskyttelse tilsvarende anvendelse.“

3. I § 22, 2. punktum, indsættes efter ordene: „jfr. endvidere § 11, stk. 5“: „, og § 19 A, stk. 4“.

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1962.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget tilsigter:

at muliggøre Danmarks ratification af den af Den internationale Arbejdsorganisations 44. konference den 22. juni 1960 vedtagne konvention nr. 115 om beskyttelse af arbejdere mod ioniserende
Socialmin. j. nr. 5. kt. 13-43-60.

stråling (konventionen findes optrykt i den af socialministeriet til Folketinget afgivne Beretning om den 44. internationale arbejdskonference i Genève 1960, s. 19-21).

Til de enkelte bestemmelser bemærkes:

Ad § 1.

Ad nr. 1. Forslaget har til formål indenfor området af lov nr. 228 af 11. juni 1954 om arbejderbeskyttelse indenfor landbrug, skovbrug og gartneri at gennemføre de ændringer, der svarer til dem, der i det samtidigt hermed fremsatte lovforslag foreslås gennemført i lov nr. 226 af s. d. om almindelig arbejderbeskyttelse om beskyttelse af arbejdere mod ioniserende stråling.

Også for så vidt angår lov om arbejderbeskyttelse indenfor landbrug, skovbrug og gartneri foreslås det, at de om arbejde med ioniserende stråling foreslåede bestemmelser skal omfatte enhver beskæftigelse i en arbejdsgivers tjeneste.

Ad nr. 2. Stk. 1-3 i den foreslåede § 19 A svarer til stk. 1-3 i den samtidigt hermed foreslåede § 27 A i lov om almindelig arbejderbeskyttelse, og der henvises til bemærkningerne herom til det samtidigt hermed fremsatte forslag til lov om ændringer i lov om almindelig arbejderbeskyttelse.

For så vidt angår det foreslåede stk. 4, bemærkes, at der ikke ved § 22 i lov om arbejderbeskyttelse indenfor landbrug, skovbrug og gartneri er tillagt socialministeren bemyndigelse til at fastsætte en højere aldersgrænse end 14 år for unge menneskers beskæftigelse ved arbejde, der frembyder fare for den beskæftigede.

Konventionens art. 7, stk. 2, foreskriver, at ingen arbejder under 16 år må beskæftiges ved

arbejde med ioniserende stråling, og det er derfor nødvendigt, at der tilvejebringes hjemmel for fastsættelse af en højere aldersgrænse end 14 år indenfor nævnte lovs område for sådant arbejde. I den i medfør af lov nr. 226 af 11. juni 1954 om almindelig arbejderbeskyttelse udstedte bekendtgørelse nr. 149 af 30. maj 1956 om unge menneskers farlige arbejde er der for denne lovs område fastsat en aldersgrænse på 18 år for enhver beskæftigelse med radioaktiv produktion eller processer og røntgenstråler. Det er fundet rettest at fastsætte samme aldersgrænse for arbejde med ioniserende stråling indenfor området af loven om arbejderbeskyttelse indenfor landbrug, skovbrug og gartneri, uanset at denne aldersgrænse er højere end nødvendigt for at skabe hjemmel til at ratificere konventionen.

Med hensyn til stk. 5 bemærkes, at bestemmelsen vil være nødvendig for at skabe hjemmel til at gennemføre konventionens artikel 12 indenfor området af lov om arbejderbeskyttelse indenfor landbrug, skovbrug og gartneri, idet der ikke i denne lov findes regler om regelmæssige lægeundersøgelser, således som tilfældet er i § 9 i lov om almindelig arbejderbeskyttelse.

Ad nr. 3. Da den nu foreslåede § 19 A, stk. 4, i overensstemmelse med konventionens forskrift fastsætter en højere aldersgrænse for børns arbejde end bestemmelsen i § 22, foreslås der i denne bestemmelse indsat en henvisning til § 19 A, stk. 4.